

Szilágyi Domokos titka

FEUILLETON - LXII. évfolyam, 26. szám, 2018. június 29.

Milyen volna egy mai író-olvasó találkozó a nyolcvanéves Szilágyi Domokossal? Hol tartanánk, a régi iskola pinceklubjában vagy a felújított csilivili színházban? Továbbra is kevés szavú volna? Csontsovány aszkéta? Ijedt tekintetű alkoholista, aki az est végére csendben maga alá vizes? Mindenkire acsargó gyűlöletzsák? Vadászkalandjait mesélő ex-szenátor? Szünet nélkül szójátékokat gyártó paprikajancsi? Elvidékiesedett nagytata vagy szoborszerűen megközelíthetetlen költőfejedelem? Írna még? Milyen cigit szívna? Hol élne, melyik városban, kikkel barátkozna, kikkel nem, az Írószövetségnek vagy a Szépíróknak volna-e tagja, vagy egyiknek sem? 1989-et hogyan fogadta volna? És utána? Mert persze ez a legsúlyosabb kérdés: milyen módon vállalta volna, hogy Balogh Ferencként jelentéseket írt?